

Horváthné Éva: NE KORLÁTOZD ISTENT!

Bor Ferenc: VÉRSZÖVETSÉG

KSZE Ságvár, 2023. 02. 18. élőben elhangzott tanításának nyers szövege

A mai napon arról fogok beszélni nektek, hogy ne korlátozzuk Istent. Nagyon sok min-dennel korlátozzuk Őt a hitetlenségünkkel. Ez a legnagyobb akadály az életünkben, meg amit rosszul fejezünk ki, amit rosszul mondunk ki a szánkkal. Amit eddig kimondtunk azokat aratjuk most. Tehát most kell kimondani a pozitív jó dolgokat az életünkre, nem a jövőben. Mindig a jó dolgot, az megmarad. Ne azt mondjuk soha, hogy a nagyszüleimnek vagy a szüleimnek ez volt a baja, akkor nekem is ebben a betegségben kell szenvednem. Vagy ugyanazt az életvitelt kell végigvinnem az életem során, amíg itt élek a földön. Ez nem igaz, mert mi tudjuk megváltoztatni Istennel együtt. Benne kell, hogy legyen Isten. Nagyon fontos, hogy ne korlátozzuk magunkat! Ne tegyük dobozba a gondolatainkat a múlt dolgaival kapcsolatban. Hanem igenis menjünk előre, pozitívan tegyük ezt, ahogy Isten leírja az Igéjében. Mert Istennel minden lehetséges, el fogom azt az Igét is olvasni. Menjünk előre, és ne akadályozzuk Istent. Igenis, én nem olyan betegségben fogok meghalni. Ott volt Mózes, teljesen ép ember volt, amikor lehunyta a szemeit. Semmilyen betegsége nem volt, a gondolkodása is tiszta volt. A teste friss volt, nem volt beteg. Tehát nekünk gyógyultan kell elmennünk az Úrhoz. Ő úgy vár bennünket. Nem a láthatókra tekintünk, meg az érzékelhető dolgokra, hanem amit Isten mond, ami természetfeletti módon meg tud változni. Dicsérjük az Urat!

Köszöntünk Úr Jézus! Köszöntünk a mai napon is, a Jézus nevében! Köszönjük az oltalmadat! Köszönjük az irgalmadat! Köszönjük a hatalmas kegyelmedet, amit ránk árasztottál! Köszönjük az áldásaidat, drága mennyei Atyánk, az Úr Jézuson Krisztuson keresztül, amit nekünk adtál a megváltásunkban. Hálásak vagyunk a gyógyulásunkért, a szabadulásokért, Jézus nevében. Köszönjük a bőséges életet! Köszönjük a Te Igédet, amit a szánkba adtál, hogy szóljuk azokat. Jézus nevében köszönjük, hogy a Szellem kardja Isten Igéje, ami levág minden rendellenességet a testekben. Mindent helyreállít, a Jézus nevében, mert Krisztus élete van bennünk. A mi ereinkben a Krisztus vére folyik. Köszönjük ezt Neki, mert megtisztított minket minden bűntől. Köszönjük mennyei Atyánk, hogy egészséget szólhatunk. Köszönjük, hogy mi egészségesek vagyunk, és azok is maradunk, a Jézus nevében. Mert az Ő sebeivel gyógyulást nyertünk. Az Ő teste verettetett azért, hogy mi egészségesek legyünk. Minden fájdalmat elhordozott, minden betegséget. Ez meg van írva! S Isten Igéje igaz! Köszönjük ezt Neked, mennyei Atyám! Hálákat adunk a bővelkedő életünkért. Köszönjük, hogy Te a keveset is meg tudod hatalmasan áldani, és a sokat még többé tudod tenni. Mert Istennel minden lehetséges! Köszönjük mennyei Atyám, hogy nem a saját gondolataink szerint élünk, hanem a Te gondolataid, Atyánk, a mi gondolataink. Köszönjük, hogy a Te Igédre, a Te gondolataidra fókuszálunk, és az által tudunk áldássá válni, és bőségben élni. Mert mi odaadjuk Neked a hitünket, Uram. Odaadjuk, amink van, Uram, és Te azt megsokszorozod, a Jézus nevében. Hálás a szívünk ezért, Uram! Köszönjük a drága Szent Szellemet, Aki itt él bennünk, és elvezet minket minden igazságra. Ez a Te hatalmas erőd, Uram! A Te hatalmas erőd támasztotta fel az Úr Jézust a halálból. Ez a hatalmas erő éltet minket, mert élet van bennünk, és békesség. Köszönjük ezt Neked, Atyám! Köszönöm mennyei Atyám az itt jelen levő drága testvéreimet. Köszönöm az életüket! Köszönöm a családjukat! S az ő szívüket, hogy ide áldozták az idejüket a mai napon. A Jézus nevében hálás vagyok öértük, és azokért is hálás vagyok, és megáldom őket, akik hallgatnak minket az interneten. Jézus nevében köszönöm a szívüket, köszönöm az életüket, és Istennek hatalmas áldása legyen rajtuk! A kegyelem bősége! Köszönjük Jézus nevében! Hálákat adunk, mennyei Atyám Neked minden jóért, amit elvégzel az életünkben. Az ellenség erejét megtörjük az életekben. Megtörjük azok életében, akik most a háborúban vannak, Jézus nevében. Hisszük azt, hogy az angyalaid segítenek azoknak a megsérült embereknek, hogy életben maradjanak, és Tereád tekintsenek ebben a

nehéz helyzetben. Köszönjük Uram, hogy a gondolkodásukat megfordítod azoknak az embereknek, akik a rosszat látják, és háborút akarnak. A Jézus nevében imádkozunk értük minden napon, minden emberért a világon. A vezetőkért. Minden drága emberért, a drága gyermekeidért, Uram. A vezetőkért is azért, hogy úgy vezessék az országunkat, ahogy a Te szíved szerint való, Atyám. Köszönjük az előjáróinkat is! Köszönjük a munkahelyen levő vezetőket is, Jézus nevében! Minden pozícióban levő életét megáldjuk. Uram, köszönjük, hogy Tereád figyelnek, és Teáltalad irányítják az életüket. Köszönjük Jézus nevében! Mert Te, Uram, mindenben benne kell, hogy legyél, nem hagyhatunk ki semmiből, Atyám. Hálásak vagyunk! Köszönjük azt, ami a szívünkben van, ami Tetőled származik. Az isteni hit szerint, ami a szívünk vágya, azt Te betöltöd! Köszönjük ezt Jézus nevében, Atyám! Ámen. Azokért is imádkozunk, akik most már nem tudnak hosszabb ideje itt lenni közöttünk. A Jézus nevében megtörjük az ördög erejét minden drága testvérünk fölött, akik küszködnek testi problémákkal, a Jézus nevében.

Ne korlátozzuk Istent! – a mai napon ez a címe a tanításomnak. Ne korlátozzuk Istent, mert amikor korlátozzuk Őt, akkor azt tapasztaljuk, hogy nem jön meg az az eredmény, amire számítunk. A hitünket kell ebben tornáztatni. Azt a hitet, amit kaptunk Istentől, a hit mértéket. Mert van mindenkinek isteni fajta hite. Azt a hitet kell úgy kezelni, ahogy azt Istentől kaptuk. Az a baj, hogy nem helyesen kezeljük azt a hitet, amit megkaptunk. A hitetlenség mindig ott van, és a félelem, meg az aggodalom is. Ha valami probléma jön, akkor rögtön egy félelem fog el bennünket, vagy egy olyan gondolat, hogy nahát, ebből mi lesz, ezt nem tudjuk megcsinálni. De Istennél nincs lehetetlen. Mindig arra tekintünk, hogy van lehetőség. Most, hogy iskolába járunk, és az Úrban dicsekedem abban, hogy nagyon sok mindent megtanulunk. Nagyon erőssé tud Isten tenni, hiszen az ószövetségben is voltak csodálatos természetfeletti csodák. Mert keveset hallunk az ószövetségről. Olyan dolgokat tanulunk, hogy olyan természetfeletti csodákat mutat be Isten, amilyen történeteket tanulunk. De meglátjuk benne azt, hogy hogyan hittek az Ő Istenükben. A mi Istenükben, abban az egy Istenben, aki létezik. Nem a bálványokba vagy egyéb más istenekben, hanem abban az egy Istenben, aki létezik. Megteremtette a világot az Ő szavával! Az egész univerzumot, és minket is. Hatalmas dolog ez, hogy Isten megmutatja a csodáit a hitünk által, hogy igenis meg tud valósulni a legnehezebb helyzetünkben is a jó dolog, hogy Isten nagyobb tud adni nekünk annál, amit mi el tudnánk képzelni. Ezek nagyon fontos dolgok! Tehát a kevés is sok, hogyha benne van az Isten. Ha kicsi dologgal rendelkezünk. Ha most azt látjuk, hogy hiányunk van valamiben. Akár pénzben, akár bármi szükségben, ha hiányunk van, és Istent beletesszük a hitünk által, akkor Ő meg tudja sokszorozni, amiből most kevés van. Hiszem azt, hogy ez mindannyiunknak szól. Nekem is szól, mert még nekem is kell ebben fejlődnöm. Hozok egy ószövetségi történetet és hozok egy újszövetségi történetet, hogy lássuk meg benne Istennek a csodálatos munkáját. A 2Királyok 4-re lapozzunk, ahol az özvegyasszonynak az olajáról fogunk olvasni, hogy hogyan sokszorozta meg a jó Isten a hite által. Tudnunk kell, hogy az ószövetségben is az embereknek a hite által történtek meg a dolgok. A hitük által! Mert ha nem hittek volna, akkor nem történtek volna meg azok a hatalmas természetfeletti csodák az életükben. Tehát itt is a hit a mozgató rugó. A hitben élet van. A hit olyan fontos dolog az életünkben, mint az evés vagy a levegővétel. Nagyon fontos! Tehát a 2Királyok 4-ből kezdem el olvasni a történetet.

2Királyok 4,1–7.

1. És kiálta egy asszony a próféták fiainak feleségei közül Elizeushoz, és monda: A te szolgád, az én férjem meghalt; te tudod, hogy a te szolgád félte az Urat. Eljött pedig a hitelező, hogy elvigye mind a két gyermekemet, hogy néki szolgálai legyenek.

2. Monda néki Elizeus: Mit cselekedjem veled? Mondd meg nekem, mi van a házában? Monda az: A te szolgálóleányod házában nincs egyéb, csak egy korsó olaj.

3. Akkor monda: Menj el, kérj ott kinn minden te szomszédodtól üres edényeket, de ne keveset;

4. És menj be és zárkózzál be magad a te fiaiddal, és tölts az olajból mindegyik edénybe, és a tele edényt állítsd félre.

5. És elment tőle, és bezárkózott az ő fiaival, azok hordták neki az edényeket, ő maga pedig csak töltögetett.

6. És mikor megtöltötte az edényeket, monda az ő fiának: Hozz ide még egy edényt. Felele az: Nincs több edény; és akkor megállott az olaj.

7. És elment, és elmondá ezt az Isten emberének. Az pedig monda: Menj el, add el az olajat, és fizess ki hiteleződet; te pedig és a te fiaid éljete a maradékából.

Ámen! Ezt a történetet is már többször hallottuk, de mindig új dolgokat kapunk belőle. Tehát ennek az özvegyasszonynak szálmalmasan kevés forrása volt a szükségletei betöltéséhez, csak egy kis olaj. Meghalt a férje, ott maradt a gyerekeivel, és abban az időben a férfi volt a családfenntartó, a nők otthon voltak. Nagyon kevés volt neki, amije volt. Egy kevés kis olajért csak egy kis aprópénzt kapott volna, ha eladta volna, ami nem lett volna elegendő, ahhoz, hogy kifizesse az adósságot, amivel kiváltsa a gyermekeit a szolgaságtól való fenyegetéstől. De Istennel együtt nincs lehetetlen – ezt mondja Isten Igéje. Az 1-es versben írja, hogy eljött a hitelező, hogy elvigye mindkét gyermekét, hogy néki szolgálai legyenek. Tehát az asszony ezt nem akarta engedni. Mi is ragaszkodunk a gyermekeinkhez, mi sem akarjuk, hogy rosszul éljenek, vagy elvegyék tőlünk a gyermekeinket. Tehát harcolunk értük a végtelenségig. Akármilyen nehéz is, de Isten meg fogja sokszorozni ezt, és be fogja tölteni a szívünk vágyát. Higgyetek ebben, mert ez működik. Mindig visszatérnek a gyerekek! Vannak csodáink az életben! Ezt tudjuk már többen. Benne élünk! Hinni kell! A józan ész azt mondta, hogy az asszony helyzete reménytelen. De Jézus azt mondta, hogy Istennel minden dolog lehetséges. Ehhez megnézzük a Máté 19,26-ot. Azt írja:

Máté 19,26.

26. Jézus pedig rájuk tekintvén, monda nékik: Emberekkel ez lehetetlen, de Istennel minden lehetséges

Ámen! Ez azt mutatja, hogy a mi elgondolásunk, amikor mi akarjuk megoldani a problémáinkat, az lehetetlen, mert nem tudjuk magunktól megoldani azokat. Kell ahhoz az isteni fajta hit, hogy az megtörténjen. Tehát Istent mindig bele kell vonni a dolgainkba, a helyzetünkbe és Ő megoldja. Az özvegyasszony tudta, hogy csak egy kevés olaja van és ő beszélt is erről Elizeusnak. Az asszony valószínű, hogy felmérte, hogy milyen értékek vannak a tulajdonában. Körülnézett, megnézte, hogy a szükségéhez képest csak az a kis korsó olaja van. De a kevés is sok, hogyha Isten benne van. Az asszony nem vette figyelembe azt a kiutat, hogy Isten képes cselekedni azzal a kicsivel is, amije van. A történet végén, amint olvastam, nem csak a saját szükségleteit töltötte be, de elegendő maradt arra, hogy a hátralevő életében is ellása magát és a gyermekeit. De ez még mindig nem elég! Majd azt is fogom mondani, hogy miért. Hasonlóképpen az özvegyasszonyhoz, mi is gyakran figyelmen kívül hagyjuk azt, amit Isten nekünk adott. Nem vesszük figyelembe, hogy mindent nekünk adott, hogy éljünk vele. Magunkra nézünk és arra, amink van. Tehát egy emberi mércét alkalmazunk. Nem vesszük figyelembe Isten erejét, és a hozzánk való szeretetét sem, hogy Ő mennyire szeret minket. Ő nem akarja, hogy betegek legyünk, nem akarja, hogy kínlódjunk, nem akarja, hogy nincstelenségben legyünk, pénztelenségben legyünk. Ő azt akarja, hogy gazdagok legyünk. De azt láttam meg Isten Igéjében, hogy először Isten Igéje legyen gazdagon bennünk. S amikor gazdagon bennünk van Isten Igéje, az a jó forrás, akkor tud az életünkre kiáradni. Mert megértjük Isten Igéje által, hogy mi van bennünk a megváltásból, hogy Őbenne vagyunk. Erről az „Őbenne” témáról is fogok majd tanítani, mert nagyon fontos, hogy megértsük, hogy Őbenne vagyunk, Ő pedig mibennünk van. Nagyon fontos téma ez is! Az Ő áldásával még egy kevéske halat meg kenyeret is meg tudott úgy sokszorozni, hogy ötezer embert meg tudott etetni Jézus. Tehát fontos ezeket a történeteket elolvasni, és nem csak elolvasni, hanem elmélyedni benne, hogy milyen csodálatos dolog. Először azt mondtam,

hogyan ez képtelenség. Ez a történet nagyon szép, de túl szép, hogy igaz legyen. De igaz! Mert előbb - utóbb el tudjuk hinni, hogy igaz. Ehhez egy folyamat kell.

Ez nem úgy van, hogy ma ezt elmondom, és holnap már meg is értették. Még magamat is tanítom vele. Isten hatalmas ereje kell ahhoz, hogy ezeket megértsük. Ezt a mérhetetlen szeretetet, ami Őbenne van felénk. Tehát először hitben kell tennünk meg egy lépést, és úgy kell használnunk azt a keveset, amink van, ahogy Ő mondja nekünk. Ahogy az Igéjében le van írva, úgy kell használnunk, amink van. Ha kevés van, azt is meg tudja áldani. Ha sok van, még többé tudja tenni. Ez nagyon fontos! Az özvegyasszony olaja addig nem szaporodott meg, amíg nem kezdte kiönteni az olajat, amije volt. Elkezdte az edényekbe tölteni az olajat, és addig-addig öntötte, amíg üres edény volt. Amikor elfogyott az edény, ott megállt az olajfolyás, onnantól kezdve nem volt több. Rengeteg edényt meg tudott tölteni, de még az sem volt elegendő. Viszont elkészült a gyarapodásra, majd azután adni kezdett. Fel kell készíteni a szívünket, hogy tudjunk adni. Annál többet tud Isten adni, ha mi a hitünket adjuk Istennek. Tehát először Istennek adunk, és utána Isten meg tudja azt áldani, meg tudja sokszorozni. Amikor odaadta, amije volt, Isten ereje megsokasította bőségesen. Mindenki rendelkezik valamivel. Gondolkozz el azon, hogy mid van neked. Lehet, hogy kevésnek tűnik, hogy jót tégy vele, de add oda Istennek hitben. Add oda Istennek, amid van, hitben, és lásd meg a növekedést. Írja Isten Igéje, hogy a növekedést adó Isten. Nekünk egy növekedést adó Istenünk van, aki meg tudja sokszorozni az életünknek minden dolgát. Gazdaggá tud tenni minket. Csak az a probléma, hogy mi vagyunk azok, akik lekorlátozzuk Őt, pedig Ő bőségesen meg akar áldani. Sokaktól hallottam, és hallom ma is, hogy Isten, csak annyit adj nekem, amire szükségem van. Csak annyit adj, ami nekem elég. Nem egy önzőség ez? Én látok benne egy bizonyos önzőséget. Hát, ne csak annyi legyen nekem, ami nekem elég, hanem tudjak másokat is megáldani. Mennyi szegény ember van, mennyi rászoruló ember van a világban, akin tudunk segíteni, és jó szívvel tudunk adni neki, akár ruhát, akár anyagiakat, bármit. Ehhez is egy növekedés kell, hogy ezt meg tudjuk érteni. Sokszor azt mondják, amikor a bőségről tanítunk, hogy már megint a pénzről beszéltél. Még a pásztoromtól hallottam, és most értettem meg azt, hogy nem a pénzről beszélünk, hanem a te áldásodról. Hogy áldjon meg az Isten téged, hogy tanuld meg azt, hogy hogyan tud Ő megáldani. Előfordult, hogy én is kiakadtam ezen párszor még abban az időben, amikor még nem értettem meg azt, hogy mit jelent. Nem tagadom! Nagyon jó erről hallani, amikor már megértjük, hogy mit üzen nekünk Isten, hogy Ő áldás akar lenni a számunkra, hogy mi még tovább tudjunk adni. Olyan bőségben tudunk élni, hogy másokat is meg tudunk áldani. Ezek az emberek azt mondják, hogy azért él sok ember, hogy csak egyik napról a másikra éljen. De az nem jó! Az nem jó, mert az elfogy. Nagyon gyorsan elfogy. Hidd el, hogyha többet kérsz Istentől, hogy meg tudj áldani másokat, és ne csak annyit, ami a szükségéidet fedezi, akkor fogsz igazán bőséges életet élni. Isten nem csak a keveset, hanem a sokat is meg tudja áldani. Nekünk azt a megfelelő célra kell felhasználni. Tehát a hitünk alapján kell ezt felhasználni. Amit Ő ír le az Igéjében, Ő úgy tud megáldani minket. Természetesen nem azt kívánjuk, hogy a gonosz tegyen valami rosszat a másikkal. Azt Isten nem tudja beteljesíteni, azt csak a gonosz tudja beteljesíteni. Isten csak jót akar nekünk.

A másik példa az Újszövetségben van, a Lukács evangéliumban.

Lukács 5,1–11.

1. És lőn, hogy mikor a sokaság hozzátódult, hogy hallgassa az Isten beszédét, Ő a Genezáret tavánál áll vala.

2. És látott két hajót állani a vízen: a halászok pedig, miután azokból kiszállottak, mossák vala az ő hálóikat.

3. És Ő bemenvén az egyik hajóba, amely a Simoné volt, kérte őt, hogy vigye egy kis-sé beljebb a földtől: és mikor leült, a hajóból tanítá a sokaságot.

4. Mikor pedig megszűnt beszélni, monda Simonnak: Evezz a mélyre, és vessétek ki hálóitokat fogásra.

5. És felevlén Simon, monda néki: Mester, jóllehet az egész éjszaka fáradtunk, mégsem fogtunk semmit: mindazáltal a Te parancsolatodra kivetem a hálót.

6. És ezt megtévén, halaknak nagy sokaságát keríték be; szakadozz vala pedig az ő hálójuk.

7. Intének azért társaiknak, akik a másik hajóban voltak, hogy jöjjenek és segítsenek nékik. És eljövén, megtölték mind a két hajót, annyira, hogy csaknem elsüllyedének.

8. Látván pedig ezt Simon Péter, Jézusnak lábai elé essék, mondván: Eredj el én tőlem, mert én bűnös ember vagyok, Uram!

9. Mert félelem fogta körül őt és mindazokat, akik vele voltak, a halfogás miatt, amelyet fogtak;

10. Hasonlóképpen Jakabot és Jánost is, a Zebedeus fiait, akik Simonnak társai voltak. És monda Simonnak Jézus: Ne félj; mostantól fogva embereket fogsz.

11. És a hajókat a szárazra vonván, elhagyták mindenüket és követték Őt. Ámen!

Itt a végén – még mielőtt valaki félreértene –, hogy mostantól fogva embereket fogsz, az azt jelenti, hogy Péter emberhalász lett úgy, hogy üdvösségre vezette az embereket. Ugyanúgy ahogy mi is tesszük, hogy Jézust fogadják be az emberek. Itt azért azt is látjuk, hogy Jakab és János hittek Jézusnak. Nekik egy csoda kellett ahhoz, hogy a hitük valamilyen módon meginduljon, működjön, és ez olyan szinten megragadta őket, hogy követték Jézust. Eldobták a hálóikat, és követték. Mindenüket ott hagyták. Több ilyen történetet olvasunk, a Léviről, Mátéról, a vámszedőről tanítottunk. Ő is mindent ott hagyott, és követte Jézust, mert bízott abban, hogy Jézus betölti a szükségeit minden napon. Ugye itt a halfogásról van szó, és egész éjjel halásztak ezek a halászok, és nem fogtak semmit. Ezt Jézus tudta. Jézus a Simon Péter hajóját használta arra, hogy tanítsa a sokaságot. Az ő hajóját használta arra, hogy prédikáljon. Ezért Pétert Jézus meg akarta áldani hatalmasan. Így a halfogás példáját adta az Igében Isten, hogy azt mondta Péternek: Evezz a mélyre, és vessétek ki hálóitokat a fogásra! Meg akarta mutatni Péternek, hogy Ő betölti minden szükségét. Jézus azt mondta Péternek, hogy engedje le a hálót halfogásra. Abban a pillanatban a tónak az összes hala beúszott abba a hálóba. Elkezdtek úszni arrafelé, és mindegyik hal abba az egy hálóba akart belemenni. Sajnos Péter nem tudott Jézus ígéretében hinni, arra a tényre alapozva, hogy egész éjjel halászott, és nem fogott semmit. Bizonyára most sem lesz nagyobb szerencséje, gondolta magában. Ha egész éjjel halásztak, és nem fogtak semmit, akkor majd pont most fognak valamit? Egy kicsit bizonytalanná vált Péter, de mégis megtette, amit Jézus mondott neki. Tudjuk, hogy Jézus egy csodálatos prédikátor volt, de mit tudott Ő a halászatról? Nem az volt a szakmája. Péter értett ehhez a szakmához. Mindenesetre Péter engedelmeskedett Jézusnak, de nem teljesen azt tette, amit Jézus kért tőle. Erre szerintem ti sem figyeltetek még oda, akik tanulmányoztátok az Igét. Jézus azt mondta neki, hogy vesse ki a hálót. De Péter mit tett? Egy hálót vetett ki, és nem a hálót. Tehát az összes hal abba az egy hálóba akart betódulni, de annyira kicsi volt az az egy háló az összes halhoz képest, hogy el kezdett szakadozni. Jézus meg akarta mutatni, hogy milyen bőségesen meg tudja Pétert áldani, de sokszor nem azt tesszük, amit Jézus mond, vagy Isten mond. Sokszor nem azt tesszük, és ezzel akadályozzuk az áldást, a bőséges áldást. Sokszor nem tesszük meg azt, amit Jézus mond. Tehát Péter engedelmeskedett, de nem várt túl sokat. Ennek eredményeként az összes hal, amelyeket Jézus küldött, hogy a hálót betöltsék, Péter egyetlen hálójába úsztak bele. A háló nem volt képes befogadni ezt a rengeteg halat, és elkezdett szakadozni. Ez volt Péter életének a legnagyobb halfogása, de még nagyobbra is szert tehetett volna. A halak gyakorlatilag egymással harcoltak, hogy a hálóba bejuthassanak, olyan bőségesen akartak Péternek az áldására lenni. De az ő látása, Péternek a látása túlságosan kicsi volt. Gyakran elmulasztjuk Isten ellátásának egy részét, mert nem ragadjuk meg Isten látását az életünkre nézve. Ő minket teljesen gazdagnak lát, bőséges életre hívott el, és

megadott mindent nekünk, de mi korlátozzuk. Ahogy olvastam a 2Királyokban az özvegy-asszonyok történetét, ő is még több olajra tehetett volna szert, ha nem fogyott volna el az edény. Azt írja, hogy egész életében elég lett az olaj, de ha még több edény lett volna, akkor még többet kapott volna, még bőségesebb életet élhetett volna. Hasonlóképpen mi is gyakran korlátozzuk Istent abban, amit értünk akar tenni. Ő meg akarja tenni, amit az életünkre szánt, de mi nem ragadjuk meg teljes mértékben az ígéreteit. Nem tudjuk elhinni. A bizalom. Ezt nem olyan régen kaptam Istentől, ezt a szót, hogy bizalom, hogy ebben vagyok én is hiányban. Az Isten felé vetett bizalmam, korlátok között van. Fontos, hogy odafigyeljünk erre a dologra. Készíts terveket teljes szívedből, készíts Isten felé terveket, készítsd el az életedre a terveket. Hittel készítsd el, hogy Isten tudjon adni neked. Várd el azokat az eredményeket. Teljes szívvel várjad el, hogy meglesz. Nem egy pillanat múlva lesz meg! Van, ami megtörténik így, van, ami egy hét múlva, van, ami öt év múlva. De eljönnek az áldások, higgyétek el! Volt, ami nekem is öt év múlva jött meg, de megjött. Isten nem felejt el, Őneki nem kell ötvenszer elmondani, Ő nem amnéziás, Ő nem felejt el, amit mondasz neki. Ő öt év múlva is tudja, hogy te imádkoztál, vagy kértél tőle valamit. Tehát a hited határozza meg Isten ellátásának a megnyilvánulását. A hited korlátozza azt, hogy mikor jön valóságba, mert még nem tudunk benne hinne. Amíg nem vagyunk biztosak abban, hogy elhisszük, hogy amit kértünk, az megvan nekünk, addig korlátozzuk Istent, amíg valóságba nem jön. Tehát a mi hitünk a korlát. Nehéz ezt megérteni, mert ez szellemi dolog. Ez nem tapintható dolog. Ez szellemi dolog, ezt nehéz megérteni. Az a probléma velünk, hívőkkel is, meg az emberekkel is, hogy nem tudják megfelelően használni azt a hitet, amit Istentől kaptunk. Tehát mi birtokoljuk a hitet, és nekünk kell megfelelően azt használni. Nekünk kell hit által parancsolni az ellenség dolgainak. Nekünk kell hit által kérni, de mindig benne van a hit.

Zsidó 10,38–39.

38. Az igaz pedig hitből él. És aki meghátrál, abban nem gyönyörködik a lelkem.

39. De mi nem a meghátrálás emberei vagyunk, hogy elveszünk, hanem a hitéi, hogy életet nyerjünk.

Hogy bővülést nyerjünk, hogy gazdagok legyünk, hogy gyógyultak legyünk. Ez már nincs leírva itt, de máshol igen. Ezt csak hozzátettem. Tehát ne korlátozzuk Istent, hanem legyen egy széles látásunk, hogy Isten minden szükségünket be tudja tölteni, az Ő gazdagsága szerint az Úr Jézus Krisztusban. Lássuk meg Isten nagyságát, Isten jóságát. Ámen!

Most átadom a szót Bor Ferenc pásztorunknak, és ő is átadja a mai üzenetet az Ószövetségből. A vérszövetségről fog beszélni.

Bor Ferenc:

Szeretettel köszöntelek benneteket. A múlt héten a házasság hetéről szólt a tanítás, és igazából ez a vérszövetség üzenet, amit ma fogok nektek átadni, ez is kapcsolható a házasság hetéhez. Ugyanis a házasság is egyfajta vérszövetség. Mert amikor bibliai módon történik meg az egybekelés, akkor a nászéjszakán pecsételődik meg vérrel ez a szövetség.

Mi a szövetség egyáltalán? A szövetség egy örök felbonthatatlan egyezmény, megállapodás. Ezt most általánosságban mondom. Tehát amikor két fél köt szövetséget, vagy több fél köt szövetséget, akkor azt azért kötik, abból a célból kötik, hogy egymást segítsék.

Erre van példa a törzsi világban, mert ma is vannak törzsközösségek a föld eldugott részein, vagy pedig nagyhatalmak is köthetnek szövetséget. De Isten is kötött szövetséget az emberrel. A szövetségeknél nagyon sok fajtája van, erről korábban már szoltam, két alkalommal is.

Ma a *vérszövetség* témájával folytatom.

A vérszövetség egy erőszövetség, és E. W. Kenyon-nak van egy gyönyörű könyve, Vérszövetség címmel. Ha valakit érdekel, hogy mélyebben elmerüljön ebben, akkor ajánlom a figyelmébe! A vérszövetség során állatok vérével pecsételték meg a szövetséget, és ilyen

esetben az állatok helyettesítő szerepet töltek be. Tehát nem egy ember életét áldozták fel, hanem egy helyettesítő állat volt az, akinek a vérével megpecsételték a szövetséget.

Az ószövetségben például Ábrahám esetében, amikor Isten Ábráhámmal kötött szövetséget, ott is az történt, hogy Isten egy helyettesítő állatot vett, és azt áldozta fel, és annak a vére pecsételte meg az Ábráhámmal, illetve az emberiséggel kötött szövetséget.

Aztán a másik példája pedig szintén az ószövetségben volt elrendelve, a körülmetélés. Ebben az esetben az ember vére folyt, de nem az életét adta, hanem csak egy kisebb beavatkozás történt. Ennek az volt a célja, hogy minden nap többször emlékezzenek a szövetségre. A múlt héten azt mondtam, hogy amikor egy férfi elment a mosdóba, akkor minden alkalommal megemlékezett a szövetségről. Igen, ez murisnak tűnik, de Isten nem véletlenül ilyen módon rendelte el a szövetségkötést. Egyébként a körülmetélés a szövetségnek a jele. Fizikai jele is, meg egy emlékeztető is.

Az Ószövetségben minden a vérre utal. Az Újszövetségben is minden a vérre összpontosít. Az első feljegyzett eset az 1Mózes 3,21-ben található.

Az első emberpár, Ádám és Éva büntelenül, és Istennel szoros kapcsolatban élt az Édenkertben, de miután bűnbe estek, Istentől elszakadtak, felfedezték, hogy ruhátlanok, hogy mezítelenek, és Isten ekkor közbelépett. Így szól az 1Mózes 3,21:

1Mózes 3,21.

21. És csinálja az Úr Isten Ádámnak és az ő feleségének bőr ruhákat, és felöltöztetie őket.

A bőr ruha elkészítéséhez mire volt szükség? Egy állat vérének kiontására. Ez az első eset, amit a Biblia említ. Ez egy áldozat volt. A következő Igénk a 3Mózes 17,11:

3Mózes 17,11.

11. Mert a testnek élete a vérben van, én pedig az oltárra adtam azt néktek, hogy engesztelésül legyen a ti életetekért, mert a vér a benne lévő élet által szerez engesztelést.

Ez Isten rendelkezése. Az állatok vérének az ószövetségben – kihangsúlyozom, hogy az ószövetségben –, nem volt szabad elfogyasztani azért, mert ez áldozat céljára volt fenntartva, és az állatáldozatnak hibátlannak kellett lenni. Ugyanígy az Úr Jézusnak is, mert az ószövetségi állatáldozat előképe Jézus áldozatának. A vér fizetség volt a bűnéért, és egy élet feláldozása nem más, mint egy bűnös ember életének a megmentése. Tehát, amikor az ószövetségben egy izraelita észrevette, hogy ő valami bűnt követett el, hogy ne szálljon rá ítélet, fogta az előírt állatot, a bakot, elvitte a paphoz, a pap feláldozta, és ezzel az ő élete megmenekült. A pap nem az ember hibáit vizsgálta, vagy kérdezte ki, hogy mit követett el. Úgymond nem volt gyónás, hanem azt nézte meg, hogy az állat ép, egészséges és makulátlan-e. Ugyanígy kellett beteljesedni az Úr Jézus esetében is, hogy Neki tisztának kellett lenni. Ezért kellett Neki szüztől születnie, hogy ne legyen az Ő vérvonalában benne az ádám bűn.

Az ószövetségben évenként kellett bemutatni az állatáldozatot a nép bűneiért. Zsidó 9,7:

Zsidó 9,7.

7. A másodikba azonban évente csak egyszer, egyedül a főpap, sohasem vér nélkül, melyet magáért és a nép bűneiért áldoz.

Volt az ószövetségben egy évente megismétlődő áldozat a nép bűneiért, és ilyenkor az elmúlt év bűneit ezzel az áldozattal elfedték. Nem eltörölték! Mert az állat vére nem olyan erős, hogy eltörölje a bűnt, arra csak az Úr Jézus vére képes, hanem egyszerűen csak a szőnyeg alá söpörték. Tehát Isten nem tekintett az elmúlt vétkeikre.

Az újszövetségben Jézusnak elég volt ezt a véráldozatot egyszer bemutatni, és ez örök megváltást szerzett a számunkra. A Zsidó 9,12. így szól:

Zsidó 9,12. 28.

12. És nem bakok és tulkok vére által, hanem az Ő tulajdon vére által ment be egyszer s mindenkorra a szentélybe, örök váltságot szerezve.

És még a 28-as vers:

28. Azonképpen Krisztus is egyszer megáldoztatván sokak bűneinek elhordozására, másodszer bűn nélkül fog megjelenni, üdvösségükre azoknak, akik várják Őt.

Ez már a jövő idő lesz. Azt szeretném kihangsúlyozni, és ti is, gondolom látjátok, míg az ószövetségben folyamatosan, egy bűn elkövetése után már áldozatot kellett bemutatni, vagy pedig az évente ismétlődő áldozatot, addig az új szövetségben egyszer kellett Jézusnak ezt bemutatni, mert az Ő vére sokkalta erőteljesebb, mint az állatok vére.

A vér bibliai céljai:

a.) A vérből védelem származik

Ezt természetesen alkalmazhatják a házaspárok is a saját életükre, családjukra, mert mindjárt meglátjuk az ószövetségi példából, hogy a vér milyen védő erőt képes biztosítani. 2Mózes 12,7-es vers. Itt a történet arról szól, hogy Izrael népe Egyiptomban fogságban van, Isten ki akarja szabadítani, de a fáraó, nem enged Isten kérésének. Ítélettel próbálja rávenni Isten a fáraót, hogy engedje már el az Ő népét. Ki volt adva, ha átolvassátok az egész fejezetet, Isten parancsba adata, hogy öljenek meg egy bárányt, azt fogyasszák el, és a vérért pedig kenjék az ajtófélfára és a szemöldökfára, védelemként. Tehát a 7-es vers:

2Mózes 12,7. 12–13.

7. És vegyenek a vérből, és azokban a házakban, ahol azt megeszik, hintsenek a két ajtóféltre és a szemöldökfára.

Aztán a 12-es, 13-as versek:

12. Mert általmegyek Egyiptom földjén ezen éjszakán és megölök minden elsőszülöttet Egyiptom földjén, az embertől kezdve a baromig, és Egyiptom minden istene felett ítéletet tartok, én, az Úr.

13. És a vér jelül lesz néktek a házakon, amelyekben ti lesztek, s meglátom a vért és elmegyek mellettek és nem lesz rajtatoka csapás veszedelemre, mikor megverem Egyiptom földjét.

Ez egy isteni ítélet Egyiptomra, de nem Isten választott népére. Ezért mondta, hogy jelöljék meg a házukat vérrel. Ezt az Igét te is elimádkozhatod, én is elimádkozom minden nap, hogy „az általmazó szent vér ott van az ajtófélfánkon és az ellenség, nem képes belépni rajta.” Tehát ez egy klasszikus Ige, ami a vér védelméről szól. A Zsidó 11,28. az utalása ennek:

Zsidó 11,28.

28. Hit által rendelte el a pászkát és a vérrel való meghintést, hogy a pusztító ne illesse az ő elsőszülötteiket.

Még az Újszövetség is megemlékezik erről a történetről, tehát van itt egy párhuzam. Isten ítéletet tartott Egyiptomban, mert a fáraó engedetlen volt. De akkor is ítéletet tartott Isten, amikor Jézus a kereszten volt, csak az ítélet nem ránk szállt, hanem Jézust ezt átvállalta. Ekkor Jézus a mi ítéletünket vette magára, ezért egy újjászületett keresztény számára nincs több ítélet. Ha olvasunk is a Bibliában olyat, hogy majd az idők végén ítélet jön, Isten meg fogja ítélni a cselekedeteinket, és ennek alapján kapunk jutalmat, vagy egy picikét, vagy egy nagy szatyorral. Nem büntetés formájú ítélet lesz, hanem van arra is Ige, hogy jutalmakat fogunk kapni, amikor az Úr Jézus visszajön. Ki-kí aszerint, mit végzett. Amit az Úr munkájában elvégeztünk, vagy nem végeztünk el, ezért fogunk kapni jutalmat, annak mértékében, hogy mennyire végeztük el azt a munkát. Tehát az Úr munkájának a megítélése lesz ez gyakorlatilag.

Hogyha meghintjük naponta az ajtófélfánkat, kiskaput, nagykaput, meg ahány ajtónk van, akkor a vér miatt minket is kihagy az ítélet, a pusztulás, elkerül bennünket a pusztító.

b.) A vérben gondoskodás is van

Eddig erre én sem figyeltem fel, hogy a vérben gondoskodás is van! A 2Korinthus 8,9-es Igét azért már ismerjük:

2Korinthus 8,9.

9. Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelmét, hogy gazdag lévén, szegénnyé lett érettetek, hogy ti az Ő szegénysége által gazdaggá lehessetek.

A „gazdag” szó az angolban azt jelenti, hogy mindent betölt, és még marad is, és azt is jelenti, hogy a pénz munkába állítása. A gazdagság és a szegénység relatív fogalmak.

Most ebből a leckéből, amit átvettünk nem régen, ebből értettem meg, hogy mit jelent az, hogy Jézus szegénnyé lett értünk, holott Jézusnak volt pénztárosa. Pénzzel gazdálkodott, adakozott, ezt az Igében megtaláljuk. Ezt a relatív gazdagságot vagy szegénységet nézhetjük mennyei látással vagy világi mértékkel. Jézusnak mindene megvolt a mennyben, mégis ott hagyta azt a gazdagságot. A földön mindenki szegénynek látszik ehhez a mennyei gazdagsághoz képest, mert a mennyben aranyból vannak az utcák, a viacolor. Amikor söprik az utcát, aranypor száll. A földön ilyen gazdagság nincs. Ehhez képest mondja azt az Ige, hogy szegénnyé lett érettünk. Természetesen fizikai szinten mondhatjuk magunkra is, hogy gazdagok vagyunk, mert nem csak a saját szükségletünkre van ellátás, hanem tudunk másoknak is segíteni.

Jézus az életét áldozta azért, a vérént ontotta azért, hogy mi bővítködhessünk. Az újjászületett szellemünkben minden megvan ahhoz, amire nekünk az életünkben szükség van, vagy lesz. De ez csak akkor fog előjönni, hogyha megújítjuk az elménket, mert az elme korlátoz. Úgy, ahogy a pásztorotok tanított a korlátokról ma, – nagyon érdekes tanítás volt –, a saját elménk is egy korlát, hogyha nem újítjuk meg Isten Igéjével. Évi pásztor tanításában egyrészt az özvegyasszonytól a fogadókészséggel volt baj, mert nem szerzett be elegendő üres edényt, és amikor nem volt fogadókészség, megállt az áldás.

Péter esetében hasonló a helyzet, saját magát korlátozta. Valószínű, hogy nem volt meg a hite arra, hogyha egész éjszaka nem fogtak halat, akkor minek vesse ki az összes hálót Jézus szavára. Elég csak egyet kivetni. Tehát ő is saját magát korlátozta, mert hogyha kivetni az összes hálót, valószínű, hogy az összes háló ugyanígy tele lett volna. A Lukács 5-ben valami érdekeset mutatott nekem az Úr, visszalapozok. A 11. vers úgy fejeződik be, hogy „elhagyták mindenüket, és követték Őt.”

Tehát, amikor Jézus azt mondta, hogy „jér, kövess engem!”, akkor gondolkodás nélkül hátrahagyták a munkájukat és elkezdtek Jézust követni. Ebből kaptam egy kijelentést, hogy miért tudták ezt megtenni? Azért, mert látták, hogy ha valaki Jézust szolgálja, márpedig, amikor a hajót kölcsönadták Jézusnak, hogy prédikáljon onnan, ez akkor Jézus szolgálata volt. És aki Jézust szolgálja, annak Ő a szükségét be tudja tölteni ugyanúgy, ahogy Péternek, hogy szakadoztak a hálók. Amikor ezt az elhívott tanítványok meglátták, képesek voltak a munkájukat hátrahagyni, mert bíztak abban, és olyan hitük volt, hogy az Úr Jézus ezt be tudja tölteni. Nekik tényleg embereket kell halászni, embereket kell üdvösségre vezetni, és a menny királyságába vezetni.

Nem régen megkérdezte valaki, hogy mi a különbség a „Logosz” és a „Rhema” között? És itt én ezt régebben bejelöltem a Bibliámban. A Lukács 5,1-ben van egy olyan kifejezés, hogy „Isten beszéde”:

Lukács 5,1. 5.

1. És lón, hogy mikor a sokaság hozzátódult, hogy hallgassa az Isten beszédét, Ő a Genezáret tavánál áll vala;

Itt az „Isten beszéde” a Bibliában lévő összes Igére utal, és ez a görögben a „Logosz”. Nézzük meg a 5. fejezet 5-ös versét:

5. És felelvén Simon, monda néki: Mester, jóllehet az egész éjszaka fáradoztunk, mégsem fogtunk semmit: mindazáltal a Te parancsolatodra (magyarra fordítva: a Te szavadra) kivetem a hálót.

Itt a „Te szavadra”, az a Rhema, mert ez konkrétan, egyedül Péternek szólt. Tehát a Rhema az egy személyre szabott üzenet. Úgy is kaphatsz Rhemát, hogy olvasod a Bibliát, vagy hallgatsz egy tanítást, és kiugrik belőle valami: hű, ez nekem szólt. Ez a te Rhemád, és hogyha

azon megállsz, és afelett imádkozol, akkor meglesz neked. Tehát a Rhema egy konkrét helyzetre, egy adott helyzetre szól. Vagy pedig, ha van valami problémád, és „dödögsz” az Úrral, kérsz Tőle tanácsot, és Ő ad egy Igét, akkor az egy konkrét helyzetre szól, és neked szól és nem a szomszédodnak. Ez a Rhema. Ez különbözteti meg a logoszt a Rhemától.

c.) A vér által léphetünk Isten jelenlétébe

Márk 15,37–38.

37. Jézus pedig nagy fennszóval kiáltván, kibocsátá szellemét.

38. És a templom kárpitja tetejétől az aljáig kettéhasada.

Ez akkor történt, amikor Jézus a kereszten meghalt. Amikor Jézus vére kifolyt, és meghalt a kereszten, a kárpit kettészakadt. Isten ezzel azt jelezte, hogy büntudat, félelem és kárhovatás nélkül, bátran odajáruhlatsz a kegyelem trónjához. Nem kell elszaladni Istentől, ha valamit elvétünk! A Zsidó 4,16. is mond valamit nekünk:

Zsidó 4,16.

16. Járuljunk azért bizodalommal a kegyelem királyiszékéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk és kegyelmet találjunk; a szükség idején segítséget kapjunk.

A „nyerjünk” szónál írtam egy lábjegyzetet, a „nyerni” azt jelenti, hogy megszerezni, ez a bizalom szava. Isten trónja ma már nem az ítélet trónja, ahogy említettem az előbb, és hogyha hibázunk, akkor nem elszaladnunk kell Tőle, hanem oda kell szaladnunk Hozzá.

Atyám azt mondta, hogy nem akarok egyedül lenni, jövök, hogy bennetek éljek. És az újjászületett, és a Szent Szellemmel betöltekezett hívőkben Isten ott él. Bennünk él és munkálkodik. Nem csak él bennünk, hanem munkálkodik is. A Filippi 2,13ban milyen csodálatos kijelentés van:

Filippi 2,13.

13. Mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a cselekvést jókedvéből.

Hányszor elolvastuk ezt az Igét? És nem láttam meg én magam sem, hogy ez szól a szellemünkről, a lelkünkről és a testünkről. Azt mondja: „Mert Isten az, aki munkálja” bennünk. Hol lakik Isten? A szellemünkben. Tehát ott munkál. Az akarás hol van? A lélekben, a lélek területén. A cselekvés pedig a testünkben van, a testünk tagjaiban. Tehát Isten a szellemünkben, a lelkünkben és a testünkben munkálkodik, azt mutatja ez az Ige.

A vérnek köszönhetően van védelmünk, van gondoskodásunk, Isten jelenlétébe léphetünk, és a hitünket megvallhatjuk. Jézus vére által kötött meg az új szövetség. A Zsidó 8,6. írja azt, hogy ez egy jobb szövetség.

Zsidó 8,6.

6. Most azonban annyival kiválóbb szolgálatot nyert, amennyivel jobb szövetségnek közbenjárója, amely jobb ígéretek alapján kötött.

És ugyancsak itt a másik oldalon a 7,22-es hasonlót ír:

Zsidó 7,22.

22. Ennek megfelelően egy jobb szövetségnek lett kezesévé Jézus.

Tehát az új szövetség, egy jobb szövetség, alá van támasztva Igével.

Amikor újjászületik egy ember, akkor igazzá válik Isten előtt a vér miatt. Nem a vízkereszttség miatt, nem a jó cselekedetei miatt, hanem Jézus kiontott drága szent vére miatt. Talán a Róma 4,25. írja, ezt nem írtam fel, de ezt még ide beszurjuk.

Róma 4,25.

25. Aki a mi bűneinkért halálra adatott, és feltámasztatott a mi megigazulásunkért.

Tehát ebben benne van a vér is, ami szó szerint nincs leírva, de a halállal együtt járt, a vérének a kiontásával, és a tisztító erejével. A vér miatt váltunk igazzá. Ekkor visszakerültünk abba a pozícióba, amiben Ádám és Éva volt az Édenkertben, amit a bukással elvesztett. Az újjászületéssel beleszülettünk az egészségbe, a vagyonba és minden jóba.

Van még két gondolatom, ez már csak icipici.

Két héttel ezelőtt beszéltem Hóseásról, de időközben vettem újabb leckéket, és egy megértést kaptam. A Hóseás első fejezetében a 2-es, 3-as versben, csak úgy elmondom a saját szavaimmal, hogy Isten azt parancsolta Hóseásnak, hogy vegyen feleségül egy parázna nőt. Akkor nem értettem, hogy mi ennek a célja? Született három fia, és a neveik, a fiaik nevei, az Izrael hűtlensége miatti ítéletre utalnak. Az egyik fiúnak a neve az volt, hogy: Isten szétszór, a másik fiúnak a neve: nincs irgalom, a harmadik fiú neve pedig: lemondok a népről. Ilyen neveik voltak a fiainak. Mi volt a célja Istennek azzal, hogy Hóseásnak parázna nőt kellett feleségül venni? Az, hogy a próféta üzenetét ezzel illusztrálja, és ezáltal felhívja Izrael népének a figyelmét arra, hogy Istentől elfordultak. Az egy szellemi paráznaság, amikor Istentől valaki elfordul, hűtlen Istenhez. De amikor visszatértek Hozzá, Isten tárt karokkal várta őket, megbocsátott nekik. Tehát nekünk egy megbocsátó Istenünk van. Azt értettem meg ebből az újabb leckéből, hogy azért kellett parázna nőt elvenni Hóseásnak, hogy ezzel szemléltesse Izrael hűtlenségét, Isten irányába.

És még egy érdekes dolog van itt a Hóseás könyvében, ez igazából egy nagyon jó adalék a házasság hete üzenetekhez. Ezt elolvassuk a Hóseás 2-ben, ez a kisprófétáknál található. Nem azért, mert kisebb volt a szolgálata, hanem rövidebb a könyv. Ha jól emlékszem, hatvan évet szolgált prófétai hivatalban Hóseás. Tehát a Hóseás 2-ben az 5-től a 7-ig:

Hóseás 2,5–7.

5. Mert paráznalkodott az ő anyjuk; gyalázatba merült, aki őket szülte; mert ezt mondotta: Elmegyek szeretőim után, akik megadják kenyeremet, vizemet, gyapjumat és lenemet, olajomat és italomat.

6. Azért ímé tövissel rekesztem el utadat, és sövényt fonok eleibe, hogy ne találja meg ösvényeit.

7. És szaladgál majd szeretői után, de nem éri el őket; és mikor keresi őket és nem találja meg azokat, azt mondja majd: Elmegyek hát és visszatérek előbbi férjemhez: mert jobb dolgom volt akkor, hogynem mint mostan:

Erre mondhatunk egy áment. Ez egy szellemi paráznaságra is utal, meg fizikai paráznaságról is szól, attól függ, hogy milyen szemszögből nézzük. Tehát a szellemi paráznaság az, amikor az emberek elfordulnak Istentől, hűtlenné válnak, de Isten visszafogadja, amikor megtérnek a bálványimádó és egyéb helytelen dolgokból.

Történt egyszer, hogy egy feleség felkereste a pásztorát, és mondta, hogy a férje elhagyta, elment egy másik nővel. A pásztor megkérdezte, hogy mit szeretnél? Visszajöjjön, visszafogadod, megbocsátasz neki, vagy mit szeretnél? Azt mondta, hogy igen, imádkozzunk azért, hogy jöjjön vissza! És a 6-os, 7-es verseket imádkozták el, egyes szám, harmadik személyben. És mondta a pásztor a feleségnek, hogy ezt mindennap imádkozd el, ezt a két Igét! És pár hét múlva a férje visszatért.

A múlt héten én is említettem azt, hogy én is imádkoztam egy hasonló helyzetben, egy iskolatársam panaszkodta el, hogy a férje elhagyta. Én is megkérdeztem, hogy mit szeretnél? Imádkoztunk érte, és visszajött a férje hozzá, és most már rendben élnek.

A lényeg az, hogy ezt a két igeverset úgy lehet elimádkozni, hogy: „Isten el tudja rekeszteni a párom útját tövissel, és kerítést húz elé. Futkos majd a szeretője után, de nem éri el. Térjen észhez és lássa be, hogy jobb volt a saját párjával élni, mint tőle távol!” Ez egy nagyon erőteljes és egy nagyon ütős imádság. Nem azért beszéltem erről, mert most köztünk lenne ilyen eset, de tudtok szolgálni olyan ember felé, aki esetleg segítséget vagy tanácsot kér, mert a legjobb tanács az Igében van mindig.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattatok!

Horváthné Éva:

Köszönjük szépen ezt a tanítást! Hallanunk kell az Ószövetségről is, abban is vannak nagyon jó dolgok. Még egy Igét adott az Úr nekem, ami még jobban megerősít mindannyiunkat

a 2Korinthus 9,8. A 8,9. és 9,8. ez a kettő nagyon jól összecseng, és én a 9,8-at szeretném így búcsúzóul felolvasni nektek, Jézus nevében:

2Korinthus 9,8.

8. Isten pedig hatalmas arra, hogy rátok árássa minden kegyelmét; hogy mindenben, mindenkor teljes elégségtek lévén, minden jótéteményre bőségben legyetek.

Ámen! Ez nagyon fontos, hogy ezt a szívetekbe befogadjátok, a Jézus nevében.

A záró imánk a következő: Drága mennyei Atyánk! Hálások vagyunk a mai alkalomért. Köszönjük, hogy a Szent Szellem vezette és irányította a mai alkalmat, Jézus nevében. Hálás vagyok a nyitott szívekért, a halló fülekért, a látó szemekért, a Jézus nevében. Köszönöm, Uram, hogy megértést, kijelentést kapnak a drága testvérek ebből a tanításból is, mind a kettőből, a Jézus nevében, és hisszük, hogy megnyílik a menny csatornája az életükben, és rájuk árasztottad a kegyelmedet, Uram, és ezt ők hittel és bőséggel megragadják, a Jézus nevében. Ámen. Ámen. Ámen.

Meghallgatunk titeket is, mert Jézus azt mondta, hogy mindig itt van ideje a szólásnak, úgyhogy, ha valaki szeretne szólni a mai alkalomhoz valamit kapott az üzenetből, valami megértést, meghallgatjuk, vagy ha kérdés van, nagyon szívesen válaszolunk. Esetleg valami olyat hallott, amit nem értett meg.

Bor Ágnes:

A Márk evangélium 11. fejezetében olvasunk a fügefáról, amit Jézus elátkozott. Ennek az az előzménye, hogy Jézus bevonult Jeruzsálembe, de este kiment a tanítványaival a városból, másnap reggel pedig visszament. Reggel, amikor mentek visszafelé, Jézus megéhezett és meglátott egy fügefát az út mellett, aminek szép zöld levelei voltak és odament, hátha talál rajta valami gyümölcsöt, mert megéhezett. De csak levelet talált rajta, gyümölcsöt nem, mert nem volt fügeérésnek ideje. Ekkor Jézus azt mondta a fügefának, hogy „soha többé ne egyék rólad gyümölcsöt senki.”

Másnap reggel megint arra ment Jézus a tanítványokkal, és a tanítványok észrevették, hogy a fügefa kiszáradt. Ebben jelképek vannak elrejtve Jézussal és a megváltó munkájával kapcsolatban. És arról kezdtem el gondolkodni, hogy miért keresett Jézus gyümölcsöt a fügefán, amikor nem volt fügeérésnek ideje. Így jöttek elő gondolatok, és hiszem, hogy az Úrtól kaptam ezeket a gondolatokat. A fügefa Izraelt jelképezi, a Tórát is, vagyis Mózes öt könyvét, és a törvényt is jelképezi. Ezeket tanításokban hallottam, korábban. Zöld volt a fügefa levele, azt jelképezi, hogy a zsidók megigazultnak tartották magukat a törvény megcselekedése által. De ez csak egy külső látszat volt, hogy ők igazak, mert megcselekszik a törvényt, és ezt a külső látszatot mutatja az, hogy a fügefán zöld levelek vannak, és úgy néz ki, hogy ez egy gyönyörű fügefa, biztos van rajta bőséges termés, pedig nincs, mert a törvény cselekedetei által nem lehet megigazulni, újjászületni. Mivel a fügefa azt mondta látszólag, hogy gyümölcs van rajta, de még sincs, ezért válaszolta azt Jézus a fügefának, hogy ne egyen gyümölcsöt többé erről a fáról senki, és ekkor száradt ki a fügefa. Az, hogy kiszáradt, azt jelképezi, hogy vége van a törvény korszakának, és hálát adunk az Úrnak azért, hogy a törvény átka gyökere-restől kiszáradt az életünkben, mert Jézus elhordozta a bűneinket, a betegségeinket, a szegénységünket, és megváltott minket a törvény átkától. Ezért hálát adunk az Úrnak.

Márk határozottan írja, hogy nem volt fügeérés ideje, Jézus mégis gyümölcsöt keresett a fügefán, és erről az a gondolat jött, hogy úgy hiszem, hogy Jézus így akarta megmutatni a zsidóknak, hogy a törvény cselekedetei által nem lehet megigazulni, újjászületni, hanem hitből és kegyelemből. Ahogy az Efézusi levél 2. fejezetében olvassuk, és ezért hálát adunk az Úrnak. Ámen. Halleluja!

Horváthné Éva:

Igen, kegyelemből, hit által tudunk csak megigazulni.

Köszönjük szépen, nagyon jó kis üzenet. Ámen.

Dicsőséget adunk az Úrnak, és megvalljuk a mai napon Jézust Urunknak. A mai napon újra el fogjuk imádkozni, mondjuk együtt, mondjátok utánam:

Azt mondja először is a Róma 10,9–10-es Ige:

Róma 10,9–10.

9. Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta Őt a halálból, üdvözülsz.

10. Mert szívvel hiszünk a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre.

Ámen. Mert ez fontos, mert szükség néktek újonnan születnetek, ahogy Jézus mondta. Megvalljuk, drága mennyei Atyánk, Eléd jövünk ezzel a gyönyörűséges imádsággal, ami Pál apostol imája, Jézus nevében.

Hiszem, hogy Jézus, Istennek Fia.

Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért, a Biblia tanítása szerint.

Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból, az én megigazulásomért.

Kérlek, Jézus, legyél az én Uram!

Kérlek, Jézus, legyél az én Megváltóm!

Kérlek, Jézus, legyél az én Gyógyítóm!

Jézus, Úrrá teszek az életem felett.

Jézus, Te vagy az én Uram és Megváltóm.

Jézus, Te vagy az én Gyógyítóm.

Meg vagyok váltva. Újjászülettem Krisztusban.

Az Ő vére örökre megtisztított minden bűntől.

Ez az igazság, mert Isten Igéje igazság.

Köszönöm Neked drága Jézusom! Ámen. Halleluja!

* Az idézett Igék a KSZE revideált Bibliából származnak, amely a King James kiadás számozását követi.
A függőleges vonallal jelzett részek más fordításból származnak.

